

"ELS ARBRES PÚBLICS DE VALLS. (Cens del 1985)"

Miquel Àngel Cañas i Sànchez

Joan Segura i Moreno

Biblioteca d'Estudis Vallencs, vol. XX. Valls, 1987

per Jordi Serra i Morlà

L'aparició d'aquest llibre obre a Valls un nou camp d'estudi sobre un dels components més antics que conviuen amb l'home: els arbres.

L'estudi realitzat pels autors ens és donat a conèixer en un llibre que serà de molta utilitat per a tothom que vulgui aprofundir en el coneixement d'aquests éssers tan entranyables. Els diferents capítols en què s'ha dividit el llibre cobreixen uns aspectes i uns objectius ben clars. Per un costat podem comprovar que aquest estudi té una base científica molt acurada (capítol III) però que ens sorprèn gratament, ja que la descripció de la metodologia i dels aparells emprats és del tot assequible al públic al qual va dirigit. Aquesta part es veu completada per l'estudi estadístic i de distribució de les diferents espècies que trobem al capítol VI on, amb diferents quadres i diagrames, s'analitza l'estat actual en què es troba la ciutat de Valls, pel que fa a l'arborització.

Els altres capítols fan referència al que seria l'objectiu principal del llibre: donar a conèixer els arbres. Se'ns van descobrint com uns organismes que, malgrat la seva aparent indiferència cap a tot el que els envolta, tenen un protagonisme sobre

les nostres activitats quotidianes que els fa del tot imprescindibles. Les diferents funcions que es van enumerant (veure el capítol II) alguns són tan evidents que moltes vegades fa que no en siguem conscients (aquí tindria ple sentit aquella coneguda frase que diu que els arbres no ens deixen veure el bosc). L'explicació dels criteris a seguir a l'hora de plantar els arbres poden ser de molta utilitat i ens fa adonar del que podríem anomenar la personalitat pròpia de cada espècie. Tanmateix, les indicacions sobre la manera de com podar-los ens els fan veure com a organismes vius que poden ser mutilats (encara que la paraula ens pugui semblar forta) i deixar-los en unes precàries condicions de subsistència.

Una de les parts més interessants del llibre i que serà segurament la més consultada és el capítol IV on es fa una descripció de totes les espècies i on es recull l'origen de cadascuna, les seves característiques morfològiques i de creixement, propietats que poden tenir i les possibles malalties que poden afectar-los, així com la localització i estat dels exemplars censats per aquest estudi.

El capítol V ens ofereix una clau de classificació dicotòmica que,

malgrat les seves limitacions geogràfiques, serà sens dubte una bona eina de treball tant per a aquells que vulguin ampliar els seus coneixements com per a les escoles, ja que el seu fàcil ús la fa molt manejable i no hem d'oblidar que si el que pretenem és que la nostra societat canviï hem de començar pels més menuts.

Els autors, però, no s'han limitat a fer un treball merament descriptiu. A mesura que es va aprofundint en la lectura, hom s'adona que el llibre compleix també una al-

tra funció. La crítica que acompanya molts capítols no és res més que el reflex del compromís personal per la defensa de la natura, sobradament demostrada al llarg de la seva trajectòria personal; una actitud que, a l'hora de ser crítica, no evita el compromís d'oferir unes alternatives i unes orientacions que esperem siguin considerades per les persones o entitats responsables. El que sí que és segur és que, quan acabem de llegir «Els arbres públics de Valls (cens del 1985)» estimarem una mica més els arbres, i això és important.